

KRESBY - MYŠLENKY UMĚLCŮ II. DRAWINGS - THE THOUGHTS OF ARTISTS II

MIRO Gallery, Prague

Ve spolupráci | In cooperation with Galerie Michael Haas, Berlin, Zürich

Miro Gallery
Saint-Roch Church
Strahovské nádvoří 1/132
118 00 Prague 1
Czech Republic

Tel. / Fax: +420 233 354 066
E-mail: info@galeriemiro.cz
www.galeriemiro.cz
www.trebbia.eu

Kresby – myšlenky umělců II.

Zatímco malba bývá většinou procesem definitivním, kresba bývá skicou, přípravným stadiem, hledáním vhodné kompozice nebo dokonce tématu. Historicky má dána tato předurčení. Avšak dokonalost některých kreseb z nich již dávno udělala objekty zájmu sběratelů. Mnozí umělci našli v technice kresby vlastní výraz a jejich kresby jsou dodnes milníky vývoje této techniky. Připomeňme za všechny Albrechta Dürera, Rembrandta nebo Henriho Matisse. Jejich kresby jsou naprosto svobodné, nezávislé na jejich umění malířském. A tak i pro moderní kresbu je charakteristické osvobození od těchto „služebných“ pozic kresby. Kresba se naopak stala vlastním vyjadřovacím uměleckým médiem. A pro mnohé umělce tím nejvhodnějším.

Kresby vystavené v Galerii MIRO nám představují méně známou tvorbu často velmi známých umělců. Pro svou citlivost nemohou být kresby dlouhodobě vystavovány, a proto jsou většinou uloženy v depozitářích. Z galerií či z publikací známe spíše malířské dílo Otto Dixe, Lovise Corintha, Augusta Mackeho, André Massona nebo Ernsta Ludwiga Kirchnera. Zde se tedy můžeme setkat i s jejich kresbami. Mistrovská kompozice i symfonie práce rukou, to je „Operace“, kresba uhlem a tužkou Otto Dixe. Tento zvědavý a nebojácný umělec, jeden z nejvýznamnějších v Německu, se proslavil zdrcující kritikou války, v době, kdy ostatní válku oslavovali a někdy i propagovali. Jeho protiválečný oltář v drážďanské Galerii Albertinum je nejpříkřejším odsudkem, přitom parodicky výsměšným.

Smysl pro ironii, karikaturu či satiru spojuje Grosz s O. Dixem. George Grosz věnoval kresbě značnou pozornost, a tak i zde je představen zručnou kresbou s expresivní linkou a bravurní zkratkou. Lavírování tuší prozrazuje, že znal i kresby těch nejlepších barokních mistrů, takže i když je motiv kresby celkem banální, kresba má vysoké hodnoty.

E. L. Kirchner nebyl ani zdaleka tak kritický, ale jeho expresivní projev byl přímo stylotvorný. Divokost až anarchičnost jeho obrazů si vysloužila s dalšími expresionisty místo na výstavě „Zvrhlého umění“. Ale jeho barevné kombinace jsou i při své expresivitě často delikátní. Zde vystavený „Ležící akt“ je nakreslen prudce, téměř gesticky, ve snaze vystihnout zážitek nejpodstatnějšího. Takovou gestickou zkratkou a znakovými tvary může připomenout budoucí surrealismus, například André Massona, který je na výstavě také představen bizarním setkáním kohouta s kentaurkou.

Lovis Corinth i August Macke zde mají kresby kompozicí i tématem opravdu blízké jejich vrcholnému malířskému stylu. Obě kresby ukazují, že navzdory obyčejnému tématu a nejprostší technice - prostému kreslicímu uhlu, může být kresba brilantní a mimořádná.

K nejocetovanějším německým expresionistům patří i výborný dřevorytec Conrad Felixmüller. Rozměrný portrét „Georgetty“, vystavený zde v Galerii MIRO, je kresba perem, kresba křehká a přece v účinu monumentální.

K těmto slavným a nepochybně velmi významným umělcům patří i Paula Modersohn-Becker, byť se za svého krátkého života uznání nedočkala. V Paříži poznala barbizonskou školu, později i dílo van Gogha, Cézanna, Gauguina, fauvistů a pod vlivem Rainera Maria Rilkeho i díla expresionistů. Patří též k významné umělecké kolonii, která tvořila ve Worpswede. Její malířský přístup k venkovským motivům je nezvykle nesentimentální.

Ještě větším solitérem byl autodidakt Léon Spilliaert, významný belgický symbolista, jemuž byl snad nejbližším umělcem mistr symbolismu Odilon Redon. Spilliaertův život i dílo jsou podivuhodně spjaty s jeho městem na břehu Severního moře – s Ostende. Podobně jako je tomu u jeho staršího kolegy a tedy i krajana Jamese Ensora. Spilliaert zahrnuje do svých obrazů i progresivní prvky expresionismu. Zde vystavená kresba pastelem a křídou má hutnou matérii a vytváří u kresby nezvyklou iluzi hmotnosti.

Všichni tito autoři jsou významnými spoluvůrci moderního umění první poloviny dvacátého století. Vystavené kresby těchto mistrů mají zde na výstavě pokračovatele, jejichž kresby z let šedesátých již prozrazují i další impulzy, surrealismus i zkušenost s abstrakcí a dokonce i s pop-artem. Tyto různorodé vlivy jsou vypátratelné i v dílech dvou rakouských umělců. Arnulf Rainer se nakonec proslavil především svými převrstvenými kresbami, Martha Jungwirth barevnými zásahy do abstraktního pozadí – čisté plochy. Zde jsou barevné skvrny fragmenty těla nebo oděvů. Bílé a černé zásahy jsou abstraktními protipóly, mezi nimiž se vše odehrává.

Stěžejní postavou ryziho pop-artu je jistě Andy Warhol. Zde vystavené kresby jsou z těch nejranějších. Boty kreslil Warhol i pro reklamní účely, teprve časem se začaly proměňovat v samostatné obrazy. U druhé kresby temperamentní šrafy vyjadřují plochy, které budou v budoucnu nahrazeny výmluvnými barevnými plochami, tištěnými sítotiskem.

Dalším Američanem, který vnesl do pop-artu prvky užité grafiky a naopak do grafiky prvky avantgardně aktuální byl Richard Lindner.

Do svých kreseb vkládal texty či písmo, postavy jsou někdy jako vystříhováanky, zároveň často erotické. V padesátých a šedesátých letech byla v USA kresba dost populární. To nám zde může dosvědčit i další tvorba dvou Američanů, narozených ve dvacátých letech dvacátého století – Leonarda Baskina a Marvina Israela. Baskin byl nejen výborný grafik, ilustrátor, kreslíř a dokonce i spisovatel, ale původně studoval sochařství. Mimo jiné vytvořil ve Washingtonu, D.C. Památník Franklina Delana Roosevelta. Podobně univerzálním umělcem byl Marvin Israel, malíř, fotograf, učitel, redaktor a dokonce i umělecký ředitel v několika newyorských institucích. Jako redaktor Harper's Bazaar spolupracoval mimo jiné i s mladým A. Warholem. V kresbách Marvina Israela se objevuje sexuální symbolika, nepochybně inspirovaná teoriemi Sigmunda Freuda.

Vytrvalé hledačství J. G. Dokoupila lze ocenit i na zde vystavené kresbě z roku 1983. Na sametovém kartonu září originální kompozice provedená pastelovými křídami. Do kresby naprosto organicky zasahuje text i grafické znaky - směrové šipky.

Nejjednodušší tvary mohou mít největší výmluvnost. O to se snaží především Jiří Kornatovský, který zde propracovává základní útvar dutého kruhového organismu v nepatrných odchylkách od jeho známého pratvaru. Zvlnění vnitřní stěny a velmi uměřené používání jiné barvy než černé dává kresbě punc mimořádné originality. Garry Kuehn používá často obdobné biomorfnní tvary a někdy jenom jejich náznaky. Ty mohou být blízké geometrickému výrazu, ale mohou být i výpovědí s překvapivou sexuální symbolikou.

Pozoruhodným malířem a kreslířem byl Josef Wagner, vymykající se naprosto (a záměrně) jakémukoliv zařazení. Školením architekt, příslušník slavné, české, sochařské rodiny, dle své volby malíř. Kdysi blízký přítel Mikuláše Medka, tvořil dlouho ve své „slonovinové věži“ dobrovolného malířského ústraní. O to originálněji vykvetlo umění tohoto aristokrata české kultury.

Martin Šárovec namaloval stovky portrétů, vyzkoušel množství nových postupů, jak začlenit portrét do celkového obrazu. Nakonec portrét je i předmětem vystavené kresby. Připomíná také aktuální Šárovcův zájem o koláž.

Velmi pilnou umělkyní je Míla Fürstová, česká výtvarnice působící v Anglii. Proslavila se spoluprací s hudební skupinou Coldplay. Její návrhy pro album „Ghost Stories“ poznal celý svět. Množství kresebných studií k tématu bylo již vystaveno v Galerii MIRO v roce 2015. Postupuje-li Míla Fürstová pečlivě od detailu k většímu celku, pracuje Slawomir Elsner systematicky na vybudování celého obrazu, který je vlastně pouhou skladbou světla a stínu. Svět je tvořen září slunce a stínem noci – tmy. Vše vyjádří dvě barvy, oranžová a černá. Drobnokresebné a přece monumentální krajiny vytváří i dvojice, která si říká Hipkiss (Chris Payen a Alpha Mason). Fantastické kompozice zhotovené stovkami precizních, miniaturních detailů, vytváří obrazy apokalyptické, vizionářské krajiny, většinou postindustriální, feministické. Skutečnou katastrofou prošel ruský občan Foma Jaremschuk. Většinu svého 79 let dlouhého života strávil v pracovních táborech nebo ústavech pro duševně nemocné. Ač bez vzdělání, pilně kreslil své děsivé vize. Jeho lékař kresby ukládal a tak se Jaremschuk mohl stát jedním z významných představitelů „Art brut“ nebo „Umění outsiderů“. Takovéto výtvarné projevy vyvolávají zájem i mezi mladou generací umělců. U nás se k tomu ještě přidává obdiv k dekadenci, hnutí, které bylo aktuální před více než sto lety. Ale duch tehdejší dekadence, stejně jako duch té dnešní, nese jakési stopy nadhledu či sarkazmu. Josef Zlámal je příslušníkem třetí malířské generace, působící na střední Moravě. V jeho kresbách je člověk v osudovém rozpětí, může být bytostí duchovní, ale i poskakujícím skřetem. Zlámala zajímají i jiné historické vazby než jenom ty takzvané dekadentní. Martin Gerboc je absolventem VŠVU v Bratislavě. Svá témata nachází v hlubinách lidské psychiky, inspirován Goyovými hrůznými cykly i nacismem 30. let. Zde vystavená kresba „Svatý Sebastián“ je z cyklu kreseb, které jsou charakteristické osobitou, autorskou technikou, využívající ofsetový rastr, olejový pastel a jiné techniky.

„Dětská hra: Levitace“. Tak se jmenuje rozměrná kresba berlínské umělkyně Kerstin Grimmové. Zdá se, že levitace jsou především výsadou dětí a dětských duší. Dítěti nezbyvá než otevřít oči a vstoupit do „našeho“ světa. Kresby Kerstin Grimmové zobrazují věk nejistot. Nebo vědomí složitosti. Smyslová realita je zde poněkud zpochybněna. Svět je vnímán částečně reálně, částečně fantazijně. Ale zobrazení lidé jsou klidní, nehnutí, jakoby v meditačním transu nebo mimosmyslovém vnímání. Jejich okolní svět je „piranesiovsky“ mohutný a mocný.

Ukazuje se, že moderní nebo současná kresba má jednu nespornou výhodu. Je otevřenější k myšlence, může být ilustrativnější, tedy i bohatší příběhem. A je i inspirací malbě a tím ji také dokáže ovlivnit i proměnit.

Petr Štěpán
Listopad 2016

Drawings – The Thoughts of Artists II

Whereas painting tends to be a definitive process, drawings are often sketches, preparatory studies, a search for the right composition or theme. This is a historical given. However, the perfection that can be found in some drawings made them objects of interest among collectors many years ago. A number of artists found their own unique expression in drawing, and today their drawings are milestones in the development of this technique – as seen in the works of Albrecht Dürer, Rembrandt and Henri Matisse, for example. Their drawings are absolutely unfettered, independent of their painted works. Hence, liberation from the “subordinate” position of drawing is a characteristic of modern drawing – in fact it has become its own medium of expression. And for many artists, it is the right one.

The drawings exhibited at MIRO Gallery present the lesser-known work of often very well-known artists. As they are sensitive to environmental conditions, they cannot be exhibited for longer periods of time and are normally kept in repositories. The paintings of Otto Dix, Lovis Corinth, August Macke, André Masson and Ernst Ludwig Kirchner are known from galleries and publications; here at MIRO Gallery we can also see these artists’ drawings.

A masterful composition and symphony of hand work defines Operation, Otto Dix’s coal and pencil drawing. This curious and courageous artist, one of the most important in Germany, won renown for his crushing criticism of the war at a time when others celebrated and sometimes even promoted war. His anti-war altar at the Albertinum in Dresden is a harsh condemnation, yet also satirically mocking.

A sense for irony, caricature and satire connect Dix and George Grosz. Grosz focused a significant amount of attention on drawing; here one can see his skilful drawing with an expressive line and outstanding simplification. The use of ink wash indicates that he was also acquainted with the drawings of the very best Baroque masters; although the motif of the drawing is rather banal, the drawing has highly valuable.

Kirchner was not nearly as critical, but his emotional expression was style-forming. The wild, almost anarchic nature of his pictures earned him a place alongside other expressionists at the Degenerate Art Exhibition. However, his colour combinations, even given his expressiveness, are often delicate. The drawing exhibited here, Reclining Nude, is drawn sharply, almost gesturally, in an attempt to capture the most fundamental experience. Such gestural simplification and simple forms may be reminiscent of the future Surrealism, such as André Masson, whose bizarre cock-meets-centaur is also presented at the exhibition.

Lovis Corinth and August Macke have drawings here that are very close in composition and theme to the pinnacle of their painting styles. Both drawings show that despite the ordinary theme and austere technique, even a simple charcoal drawing can be brilliant and exceptional.

Wood engraver Conrad Felixmüller is one of the most celebrated German expressionists. His large portrait Georgette, exhibited here at MIRO Gallery, is a pen and ink drawing that is delicate, yet monumental in effect.

Although he did not enjoy recognition during his short lifetime, Paul Modersohn-Becker very much belongs to this group of famous and undoubtedly very important artists. In Paris he was acquainted with the Barbizon school and later with the work of van Gogh, Cézanne, Gauguin, the Fauvists and, influenced by Rainer Maria Rilke, the Expressionists. He also resided at the artist colony working in Worpswede. His painterly approach to rural motifs is unusually unsentimental.

An even bigger lone wolf was the self-taught artist Léon Spilliaert, an important Belgian symbolist who seemed to be closest to French master painter and symbolist Odilon Redon. Spilliaert’s life and work are remarkably connected with his hometown on the North Sea coast – Ostende – not unlike his older colleague and compatriot James Ensor. Spilliaert also includes progressive elements of Expressionism in his pictures. The pastel and chalk drawing exhibited here has thick, dense material, creating the unusual illusion of weight in the drawing.

All of these artists significantly shaped modern art in the first half of the 20th century. But here at the exhibition, drawings by these artists have successors whose drawings from the 1960s reveal other stimuli, Surrealism, experience with Abstraction and Pop-Art. These variegated influences can be discovered in the works by two Austrian artists. Arnulf Rainer later became known for his layered drawings, and Martha Jungwirth for her eruptions of colour on an abstract background – clean canvases. Colour splotches of body or clothing fragments are here. Black and white strokes are the abstract antipoles between which everything takes place.

Andy Warhol is the main figure of pure Pop-Art. The drawings exhibited here are among his earliest works. Warhol also drew shoes for advertisements; only over time did his drawings start to develop into independent pictures. In the second drawing, the temperamental hatching shows areas that would be later be replaced with expressive screen-printed colours.

Another American who brought elements of applied graphics to Pop-Art and elements of avant-garde to graphic design was Richard Linder. He inserted texts and letters into his drawings; the figures sometimes seem to be cut-out dolls, but are also often erotic.

Drawing was fairly popular in the United States in the 1950s and 1960s, which is also evidenced in the work of two Americans born in the 1920s – Leonard Baskin and Marvin Israel. Baskin was not only an excellent graphic artist, illustrator, draughtsman and even a writer, he had originally studied sculpture. Among the works he created was the Franklin Delano Roosevelt memorial in Washington, D.C. Marvin Israel was a similarly universal artist – a painter, photographer, teacher, editor, and art director at several institutions in New York. As an editor at Harper’s Bazaar he worked with the young Andy Warhol. Sexual symbols appear in Israel’s drawings, undoubtedly inspired by the theories of Sigmund Freud.

Jiří Georg Dokoupil’s tireless search can be appreciated in his 1983 drawing exhibited here. An original pastel composition glows from its velvet paperboard support. Text and graphic symbols – directional signs – encroach into the drawing in an absolutely organic manner.

The simplest forms can be the most eloquent. This is what is attempted by Jiří Kornatovský, who here has developed the basic shape of a hollow round organism in minute deviations from its known original form. The wavy inner walls and very restrained use of a colour other than black provides the drawing with a hallmark of exceptional originality. Garry Kuehn often uses similar biomorphic shapes, or sometimes only their intimations. They may be close to geometric expression, but may also be a statement with surprising sexual symbolism.

A remarkable painter and draughtsman, Josef Wagner absolutely (and intentionally) defies any sort of categorisation. Educated as an architect, Wagner was a member of a famous Czech family of sculptors, but he chose to go into painting. Once a close friend of Mikuláš Medek, he spent a long time working in his “ivory tower” of voluntary seclusion. This only added to the original expression of this aristocrat of Czech culture.

Martin Šárovec has painted hundreds of portraits, and has tested a number of new techniques for incorporating the portrait into the entire picture. In the end, a portrait is the subject of his drawing exhibited here. It also notes Šárovec’s interest in collage.

Míla Fürstová, a Czech artist living and working in the UK, is a very hard-working artist. She earned recognition through her work with Coldplay. Her designs for their album Ghost Stories travelled around the world. A number of drawn studies on the subject were exhibited at MIRO Gallery in 2015.

If Míla Fürstová carefully proceeds from the detail to the greater picture, Slawomir Elsner systematically works on constructing the entire picture, which is in fact a mere composition of light and shadow. The world comprises the glow of the sun and shadow of night – darkness. All is expressed in two colours, orange and black.

Two artists, together called Hipkiss (Chris Payen and Alpha Mason), create miniature, yet monumental landscapes. Their fantastic compositions made of hundreds of tiny precise details come together to create apocalyptic, visionary landscapes, often post-industrial and feminist.

Russian citizen Foma Jaremtschuk survived a real catastrophe. He has spent most of the 79 years of his life in labour camps or institutions for the mentally ill. Although he is uneducated, he tirelessly drew his horrific visions. His doctor saved the drawings, and thus Jaremtschuk was able to become a major representative of Art Brut or “outsider art”.

Artistic expressions such as these also stir interest among the younger generation of artists. Here an admiration for decadence – a movement that was modern over a century ago – is added to this. But the spirit of decadence one hundred years ago, just like the spirit of today’s decadence, bears traces of distance and sarcasm.

Josef Zlámal is a member of a third generation of painters working in central Moravia. In his drawings, man is between two extreme points – he may be a spiritual being or also a hopping imp. Zlámal is also interested in historical connections other than just the “decadent”.

Martin Gerboc is a graduate of the Academy of Fine Arts and Design in Bratislava. He finds his themes in the depths of the human psyche, inspired by Goya’s horrifying series and 1930s Nazism. The drawing exhibited here, Saint Sebastian, is from a series of drawings that are characterised by the artist’s distinctive technique, which uses an offset grid, oil pastels and other techniques.

Children’s Games: Levitation is the title of a large drawing by Berlin-based artist Kerstin Grimm. It seems that levitation is primarily the privilege of children and children’s souls. Children must do nothing more than open their eyes and enter into “our” world. Kerstin Grimm’s drawings portray the age of uncertainty. Or the consciousness of complexity. The reality of the senses is cast into doubt here somewhat; the world is viewed as part real, part fantasy. But the drawn people are calm, motionless, seemingly in a meditative trance or having extrasensory perception. Their surrounding world is Piranesi-like in massiveness and strength.

It seems that modern or contemporary drawing has one undeniable advantage: it is more open to the idea, it can be more illustrative and thus offer a richer story. And it is an inspiration to paintings, and can thus influence and transform.

Petr Štěpán
November 2016

Foma Jaremschuk (1907–1986)

Bez názvu / *Untitled*, nedatováno

inkoust a barevná tužka na papíře
ink and colour pencil on paper
38,5 x 48,5 cm

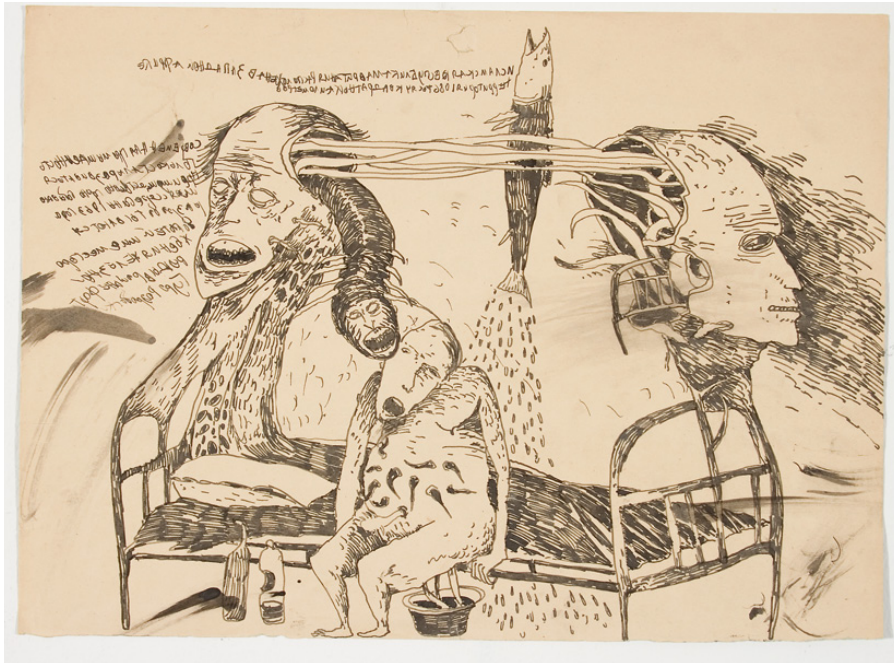

Foma Jaremschuk (1907–1986)

Bez názvu / *Untitled*, nedatováno

inkoust a barevná tužka na papíře
ink and colour pencil on paper

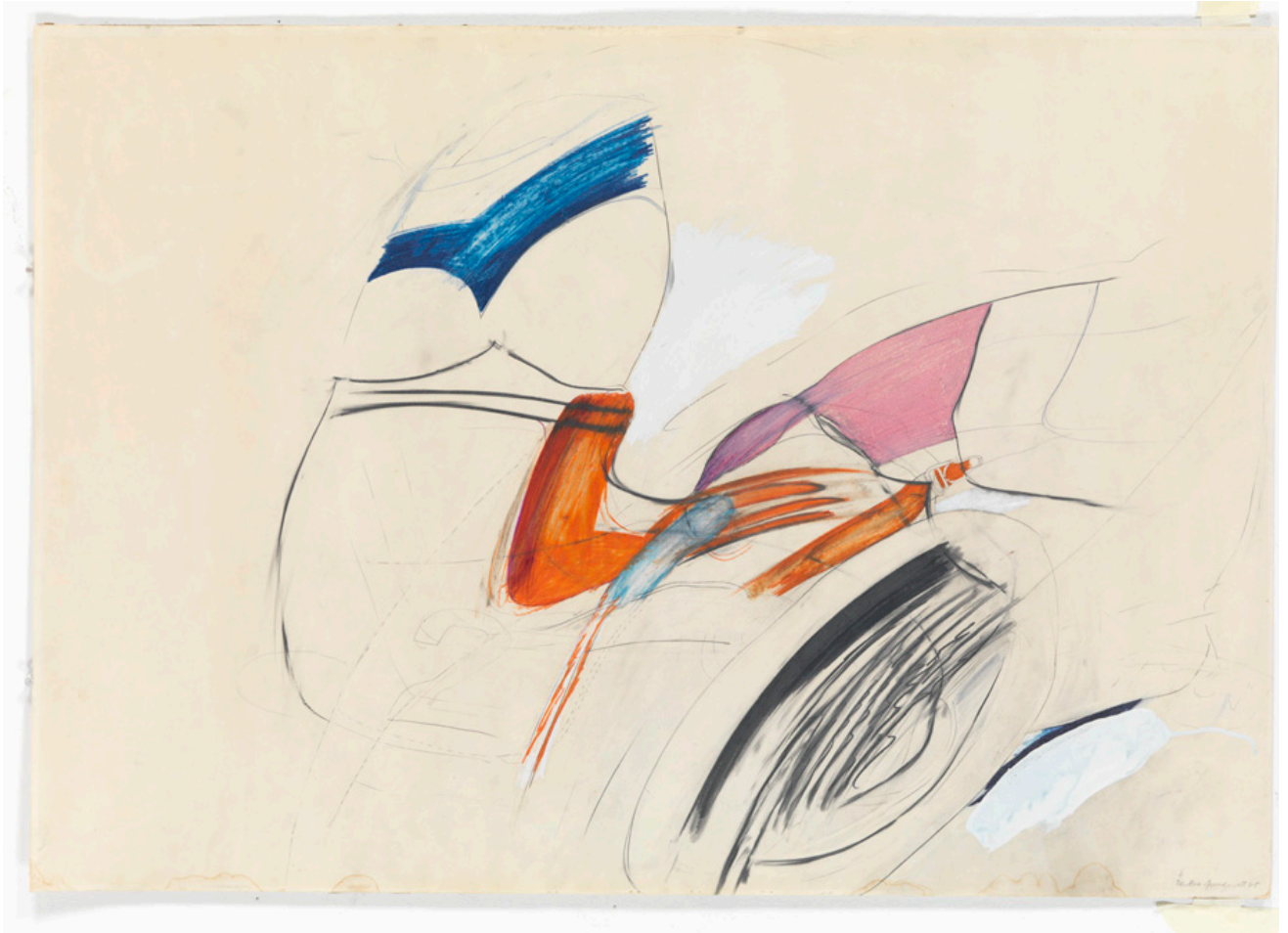
36,5 x 50 cm

Martha Jungwirth (*1940)

Bez názvu / *Untitled*, 1968

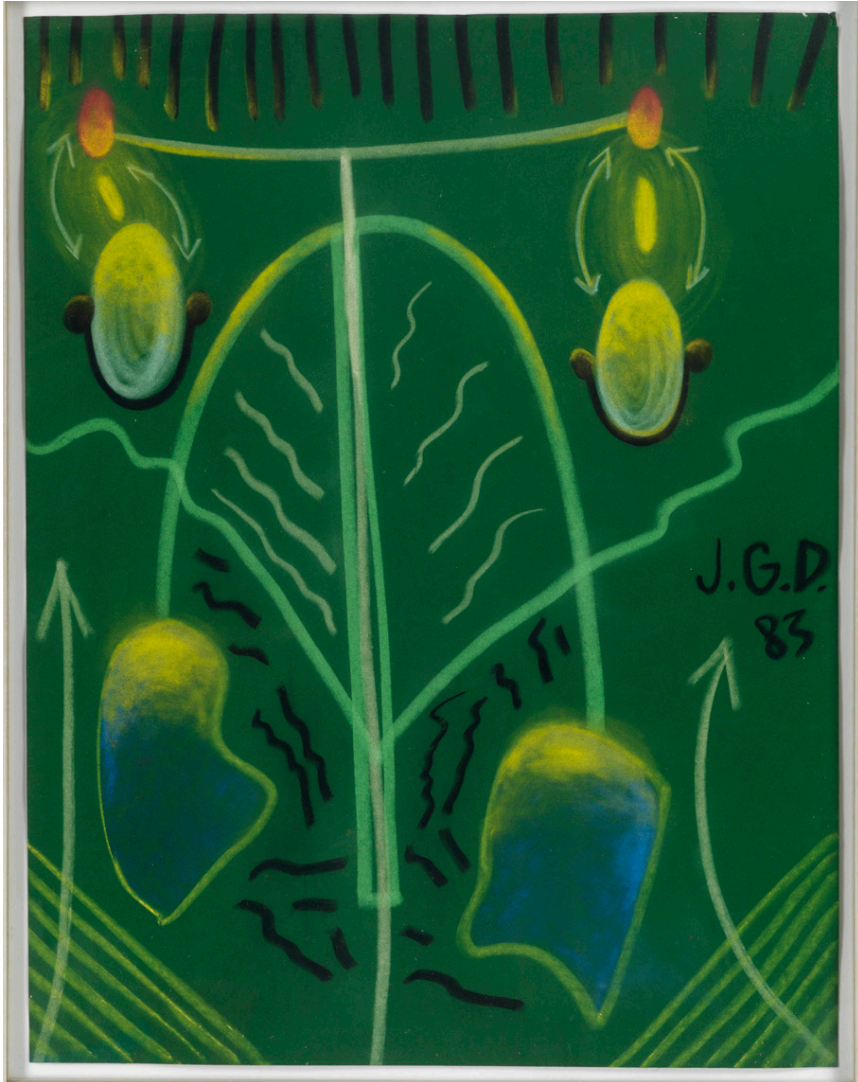
grafit, barevná tužka a kvaš na papíře
graphite, colour pencil and gouache on paper
69,7 x 99,7 cm

Jiří Georg Dokoupil (*1954)

Bez názvu (abstraktní kompozice) / *Untitled (Abstract Composition)*, 1983

pastelová křída na zeleném sametovém kartonu
pastel chalks on green velvet cardboard
66 x 51 cm

Slawomir Elsner (*1976)

Moje země č. 3 / *My country No. 3*, (2004)

barevná a grafitová tužka na papíře
colour and graphite pencil on paper
92 x 151,9 cm

Arnulf Rainer (*1929)

Strom / Tree, 1967

olejové pastely, inkoust na papíře Velín
oil pastels, ink on velin paper
43,5 x 29,5 cm

Leonard Baskin (1922–2000)

Americký orel / *The American Eagle*, 1981

inkoust na papíře

ink on paper

77,5 x 56,8 cm

Marvin Israel (1924–1984)

Bez názvu (Muž v kostkovaném obleku) / *Untitled (Man in Plaid Suit)*, kolem roku 1971

uhel a pastel na papíře
charcoal and pastel on paper
104,1 x 60,3 cm

Martin Šárovec (*1977)

Hlava 5, Pocta Jackie Nickerson, / Head 5, Homage to Jackie Nickerson, 2014

lesnická křída

chalk

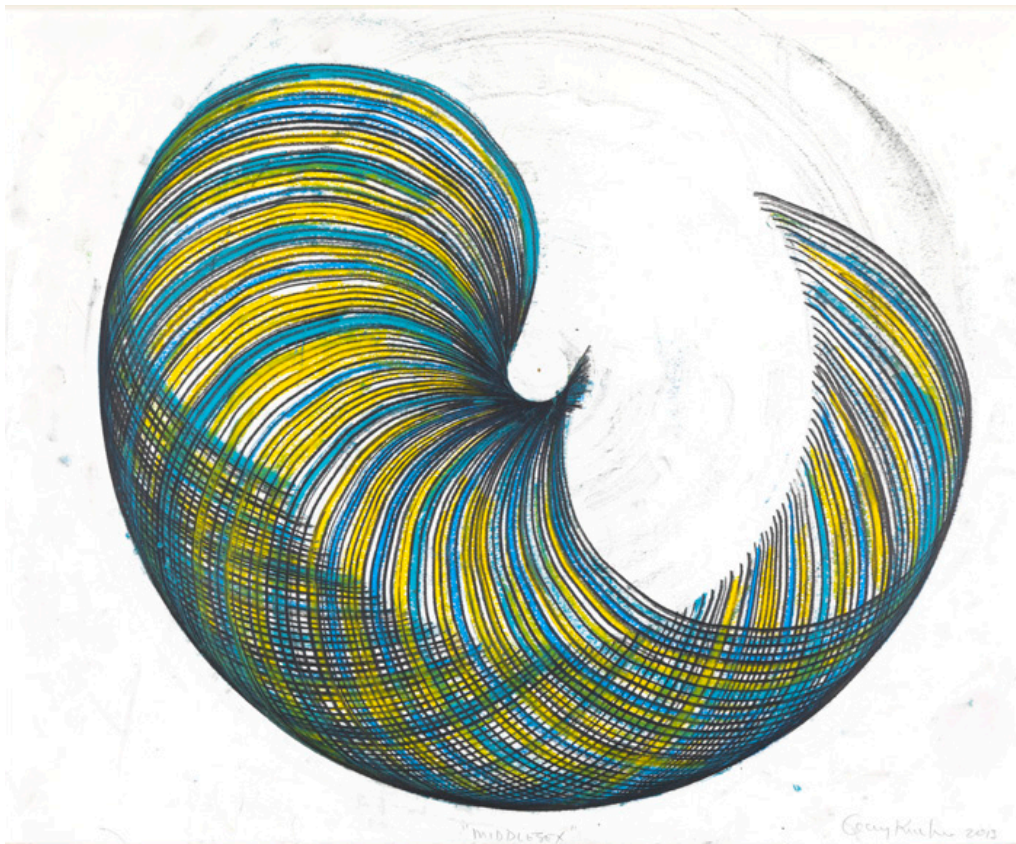
100 x 70 cm

Gary Kuehn (*1939)

Middlesex, 2013

olejové pastely a grafit na papíře
oil pastel and graphite on paper
50,9 x 63 cm

Míla Fürstová (*1975)

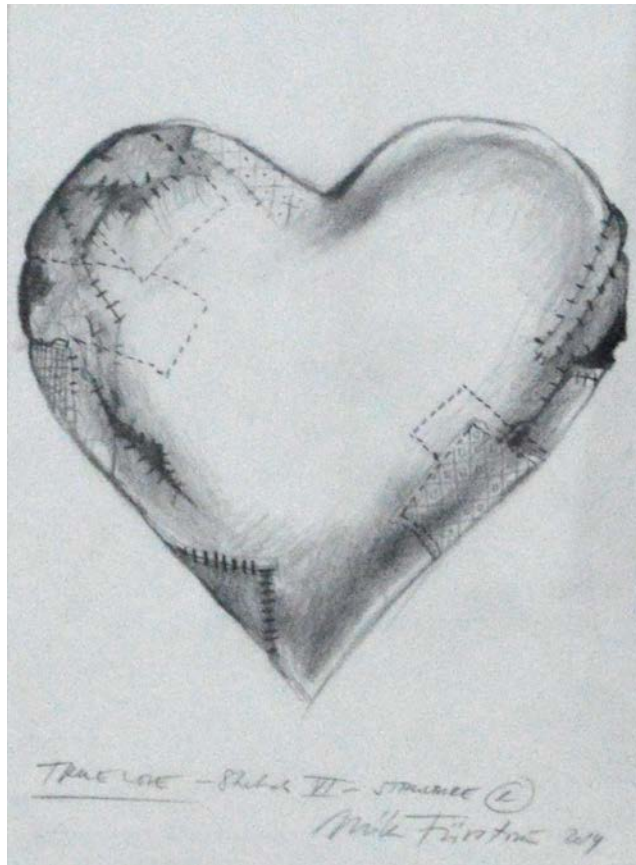
True Love (Coldplay), Sketch VI - Structure D, 2014

tužka na pauzovacím papíře

pencil on tracing paper

23 x 20 cm

unikát / *unique*

Jiří Kornatovský (*1952)

Meditace / Meditation, 2008

kombinovaná technika na plátně
mixed media on canvas
195 x 215 cm

George Grosz (1893–1959)

Sedící poloakt / *Sitzender Halbakt*, 1936

inkoust na papíře

ink on paper

62 x 47,5 cm

Paula Modersohn-Becker (1876–1907)

Dívka s kočkou, na zadní straně: Sedící dívka / *Mädchen mit Katze*, verso: *Sitzendes Mädchen*, nedatováno

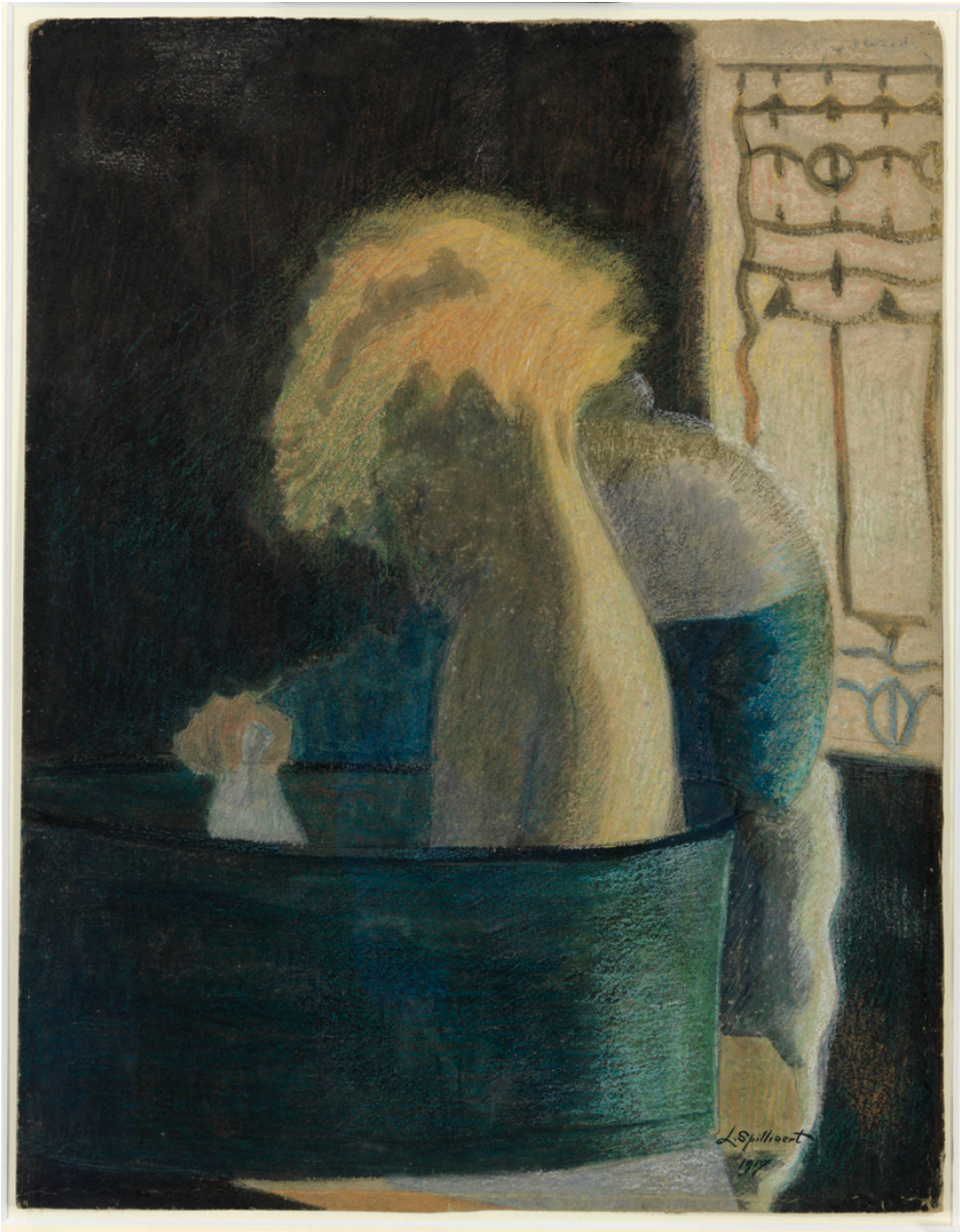
grafit na papíře
graphite on paper
33,6 x 21,5 cm

Léon Spilliaert (1881–1946)

Koupel / *Le bain*, 1917

pastel, vosková křída a tužka na papíře
pastel, wax crayon, pencil on paper
66 x 50,7 cm

Ernst Ludwig Kirchner (1880–1938)

**Ležící akt (doleva), na zadní straně: Ležící akt (doprava) /
*Liegender Akt (nach links), verso: Liegender Akt (nach rechts), 1914***

křída na papíře
chalk on paper
50,3 x 67,2 cm

Conrad Felixmüller (1897-1977)

Žoržet - dívka s rozpuštěnými vlasy / Georgette (*Mädchen im offenen Haar*), 1922

perokresba na papíře Bütten
pen and ink drawing on the Bütten paper
65 x 49,5 cm

Josef Wagner (*1938)

Hlava / *Head*, 1984

tužka a uhel na papíře
pencil and charcoal on paper
88 x 62 cm

Otto Dix (1891–1969)

Operace / Operation, 1943

uhel a tužka na kartonu

charcoal and pencil on cardboard

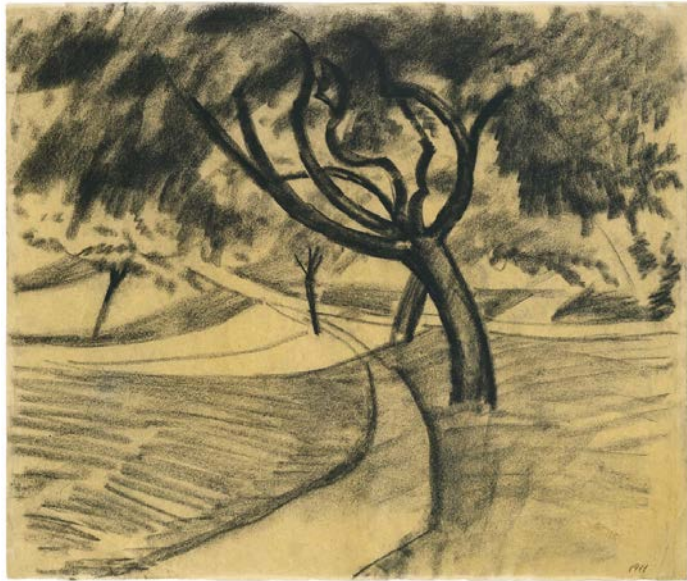
95 x 88,8 cm

August Macke (1887-1914)

Strom a pole / *Tree and Fields*, 1911

uhel na papíře
charcoal on paper
26,9 x 31,2 cm

Richard Lindner (1901–1978)

1+1=2, 1967

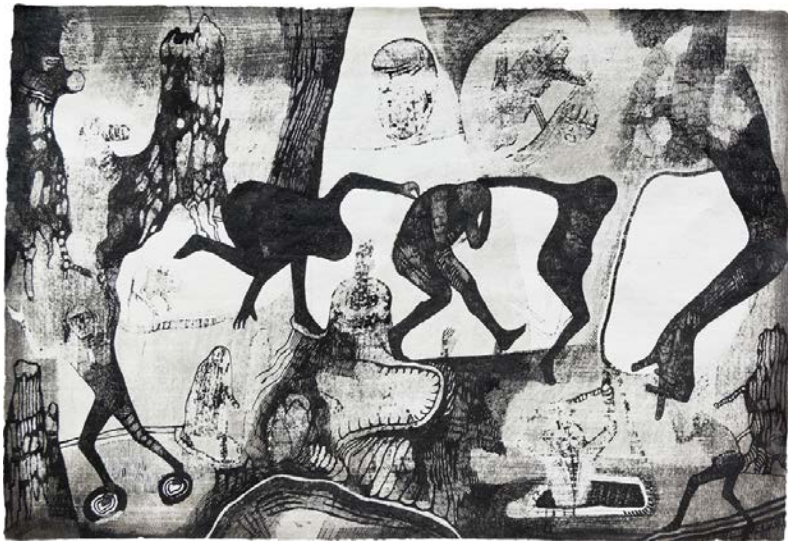
grafit a barevné tužky na papíře Bütten, koláž
graphite and colored pencil on the Bütten paper, collage
70,5 x 50,5 cm

Josef Zlamal (*1983)

Danse Macabre, 2016

inkoust na ručně dělaném papíře
ink on handmade paper
29 x 42 cm

Kerstin Grimm (*1956)

Dětské hry: Levitace / Kinderspiele: Levitation, 2013

kresba, koláž na papíře
drawing, collage on paper
131,5 x 98 cm

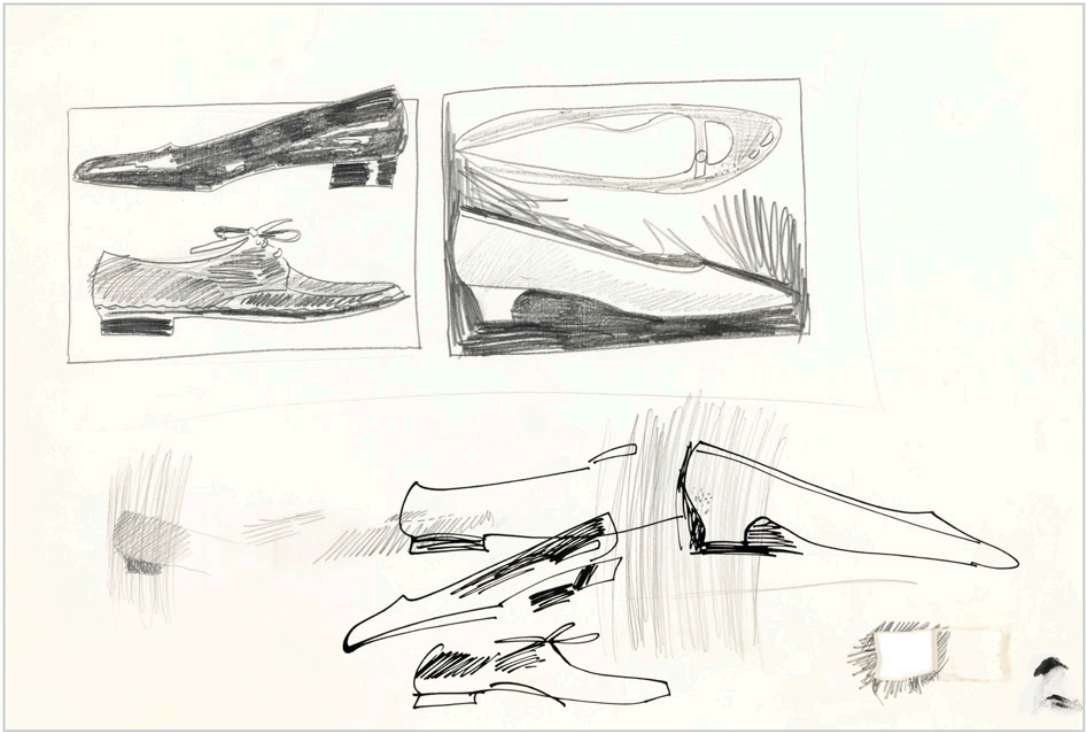

Andy Warhol (1928–1987)

Bota / Shoe, cca 1960

grafit a inkoust na papíře, lepicí páska
graphite and ink on paper, adhesive tape
45,7 x 60,9 cm

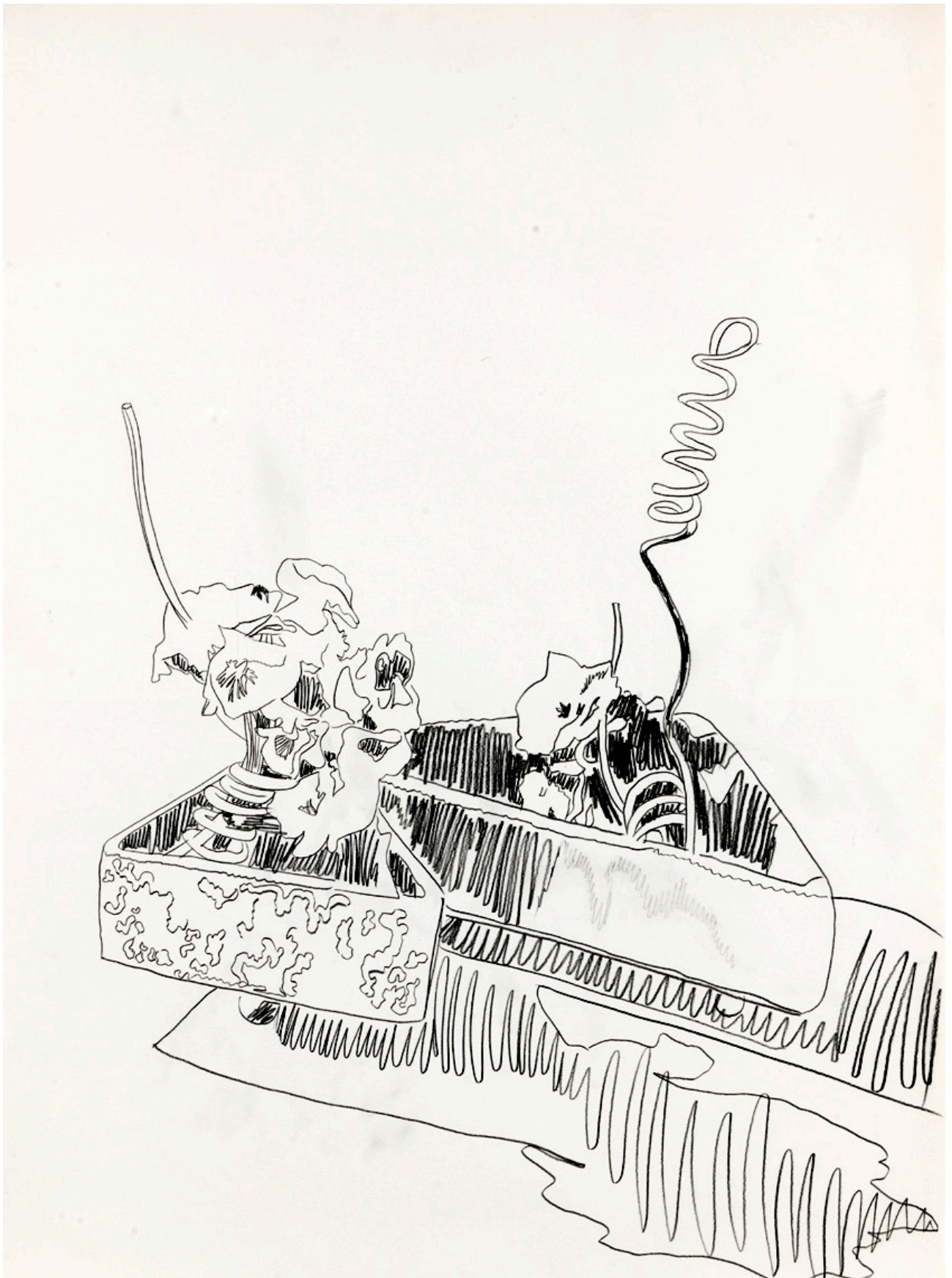
na zádni straně označeno pozůstalostním razítkem umělce a razítkem
„Andy Warhol Foundation for the Visual Arts Inc., Nr. 154.007“
on the backside: estate stamp and „Andy Warhol Foundation for the Visual Arts Inc., Nr. 154.007“ stamp

Andy Warhol (1928-1987)

Bez názvu / *Untitled*, cca 1950

grafit na papíře
graphite on paper
101,6 x 68,5 cm

Hipkiss (*1964)

Moje Anglie tato stoka / *My England this Sink*, 2001

kombinovaná technika na papíře
combined technique on paper

87 x 149 cm

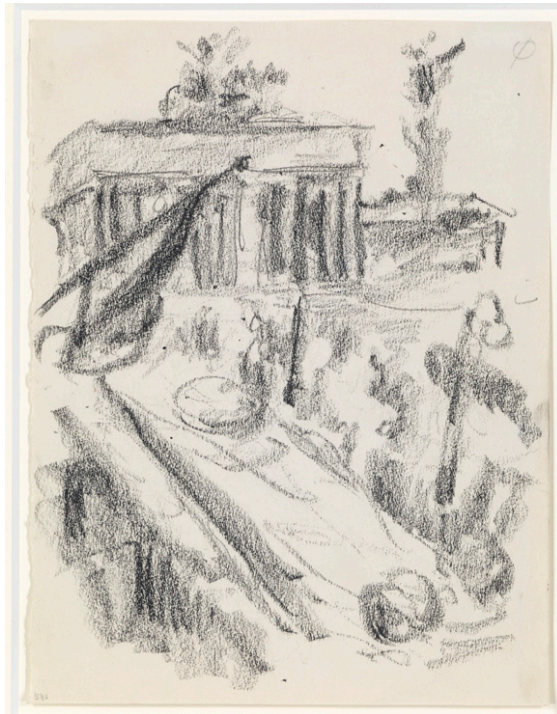
MY ENGLAND, THIS SINK

Lovis Corinth (1858–1925)

Braniborská brána / *Brandenburger Tor*, cca 1920

litografická křída na papíře
lithographic chalk on paper
31 x 23,5 cm

André Masson (1896–1987)

Kohout a Kentaur / *Coq et Centauresse*, 1943

perokresba, inkoust, tuš na papíře

pen-and-ink, ink on paper

56 x 76 cm

Martin Gerboc (*1971)

Sv. Sebastian / St. Sebastian, 2006/2007

kresba, akryl, autorská technika, papír na plátně
drawing, acrylic, author's technique, paper on canvas
95 x 65 cm

SADE FOURIER LOYLA THINKING IN CRISIS

FOURIER INSOMNIAC

THREE SYMPTOMATIC
FALLEN
LANGUAGE
FUCK

INSOMNIA

TOYS
WOODEN
DOLLS

MYSLÉNÍ
KŘÍZE

BRAIN

WORM
WORM
WORM
TARGET

WORM
WORM
WORM

DELICTS
WORMS
WORMS

VERIFICATIONS
Delicts
NERDICTS
ADICTS
WORMS

RIETRZ.
TORA
AS DELI
OD NASI
LASTNYCH
WYTVOROV

INSOMNIAC
ACQUA
MID DREA
GUAGE

OCCULT
REVIVAL
HUMAN
TARGET

INSOMNIAC AS ST. SEBASTIAN
AUTOPORTRAIT AS ST. SEBASTIAN
WORMS
INSECTS
ETC.

C.S.

ST. SEBASTIAN

HUMAN
TARGET

ADULT DOLL